

Поводъ за нападение му дали самитъ враждуващи дребни царе на Тракия, владенията на които стигали до морскитъ брѣгове. Тѣ го канѣли да имъ помага въ междуособнитъ борби и той ги покорилъ единъ следъ другъ и стигналъ не само до сегашния Цариградъ, който билъ основанъ отъ траки и се наричалъ по оно-ва време съ тракийското име Би-зантионъ.

Филипъ миналъ Родопитъ. Разши-рилъ старото тракийско поселище край р. Марица въ голѣмъ градъ, като го населилъ предимно съ македонски престѣпници, освобо-дени отъ затвора и му далъ свое-то име — градъ на Филипа — Фи-липополисъ. Отъ тукъ той ми-налъ Хемусъ (Балкана), обсадилъ Одесусъ (Варна) и следъ като получилъ голѣмъ откупъ отъ града, сключилъ приятелски до-говоръ съ царя на гетитъ, въ сегашна Добруджа, Котеласъ, ка-то се оженилъ за дъщеря му Меда и получилъ много дарове. Съ това Филипъ покорилъ почти всички тракийски племена до Ду-навъ. И когато гърбътъ му билъ защитенъ срещу нападение на скити и траки, той нанесълъ при-гр. Херонея окончателенъ ударъ на Гърция (338. г. пр. Хр.).

Разпритъ и борбитъ на Фили-па съ разнитъ тракийски царе и племена продължили близу два-десетъ години и не били току-така леки. Той трѣбвало да при-бѣгва до подкупи, до сложни преговори, дори и до жестоки и

крайно кървави войни съ упори-титъ и бранящи свободата си траки. Затова подъ неговата властъ се дишало тежко.

Кога той умрѣлъ, тракитъ въз-станали почти повсемѣстно. Си-нътъ на Филипа II, Александъръ Македонски, се видѣлъ принуденъ преди всичко да потѣпче това възстание. Съ голѣма войска той потеглилъ край р. Места за се-верна Тракия.

Въ това време много тракийци съ женитъ, децата, добитъка и други стоки се събрали въ политъ на източния Балканъ и съ бойни колесници и други укрепителни постройки се опитали да спратъ младия македонски царъ. Алексан-дъръ обаче ги разбилъ, умърт-вилъ около 1500 души, а пле-ненитъ жени и деца, заедно съ заграбенитъ стоки били распро-дадени на югъ по гръцкитъ и македонски градове. Походътъ си той продължилъ задъ Хемусъ, дето въ Мизия (Сев. България) го чакала острата съпротива на племената трибали и гети. Следъ кървави борби Александъръ по-корилъ и тѣхъ и, като преслед-валъ гетитъ, миналъ дори р. Ду-навъ.

*

Македонската властъ продъл-жила въ източния Балканъ още четиридесетъ години следъ смъртъ-та на Александра. Презъ това време тѣзи земи паднали въ рж-цетъ на неговия храбъръ воена-чалникъ Лизимахъ. По този на-чинъ цѣлата източна половина